

בו התלבשה הנשמה הזו במקום של לבוש הגרים, (והוא) ואותה רוח ערטילאית ששבה שם להבנות להיות לבוש לנשמה העליונה. ואותה רוח שהיתה בתחלה שנשארה באותו כלי, פרוחה משם, והקדוש ברוך הוא מזמין לה מקום בתוך סודות החלונות שבסלע שאחר כתפי הגן עדן, ונטמנת שם. ומתעלה לאותו הגוף הראשון שהיה בתחלה, ובאותה רוח יקום אותו הגוף, וזהו אחד מאותם השנים שאמרנו (למעלה).

אבל אותו הגוף טרם שיקום ענשו גדול, שהרי משום שלא זכה להתרבות, הורידו אותו לתוך האדמה, שסמוכה לארקא, ונדון שם. ואחר כך מעלים אותו לתבל הזאת. עכשו יורד ועכשו עולה, הנה עלה והנה ירד, אין לו מנוחה, פרט לשבתות וימים טובים ובראשי חודשים.

ואלה ישנים באדמת עפר. אדמת - מאדמה. עפר - מתבל. ועל אלו כתוב (דניאל יב) ורבים מישיגי אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות ולדראון עולם. כל אלה שלא זכו להתתקן. אבל אם זכתה אותה רוח ערטילאית ששבה כמו מקדם להתתקן, אז צדיק הוא, שהרי אותה רוח שנאמר בה שנשמרה בסלע, תתקן באותו הגוף הראשון, ועל אלה כתוב אלה לחיי עולם ואלה לחרפות וגו'. כל אותם שלא זכו להתתקן. ואלו הן הגבורות העליונות של המלך העליון הקדוש, וכלום לא נאבד. אפילו הבל הפה יש לו אתר ומקום, והקדוש ברוך הוא עושה ממנו מה שעושה, ואפילו דבור של אדם ואפילו קול אינו בריקנות, ואתר ומקום יש לכלם.

ההוא פרוקא, ביה אתלבש ההיא נשמתא, באתר דלבושא דגיוורי, (והוא) וההוא רוחא ערטילאה, דתב תמן לאתבנאה, להוי לבושא לנשמתא עלאה. וההוא רוח דהיה בקדמיתא, דאשתאר בההוא מנא, פרח מתמן. וקודשא בריך הוא אזמין ליה אתר, בגו רזין פוין דטנרא, דבתר כתפוי דגן עדן, ואתטמר תמן. ואסתלק לההוא גופא קדמאה, דהיה בקדמיתא. ובההוא רוח יקום ההוא גופא, ודא איהו חד דאינון תרין, דקא אמינא (לעילא). אבל ההוא גופא, עד דלא יקום, עונשיה סגיא דהא בגין דלא זכה לאתבראה, נחתי ליה לגו אדמה, דסמיך לארקא. ואתדן תמן. ולבתר סלקין ליה להאי תבל. השתא נחית, והשתא סליק, הא סליק, והא נחית, לית ליה שכיכו בר בשבת, וביומין טבין וברישי ירחי.

וארין דמיכין באדמת עפר, (דף ק' ע"ב) אדמת, מאדמה. עפר מתבל. ועל אלין פתיב, (דניאל יב) ורבים מישיגי אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות ולדראון עולם. כל אלין דלא זכו לאתתקנא אבל אי זכה ההוא רוחא ערטילאה, דתב כמלקדמין, לאתתקנא. זכאה איהו, דהא ההוא רוחא דאתמר ביה, דאתטמר בטנרא, יתתקן בההוא גופא קדמאה. ועל אלין פתיב אלה לחיי עולם ואלה לחרפות וגו'. כל אינון דלא זכו לאתתקנא.

וארין אינון גבורין עלאין, דמלפא עלאה קדישא, ולא אתאביד כלום. אפילו הבל דפומא אתר ודוכתא אית ליה, וקודשא בריך הוא עביד מינה מה דעביד. ואפילו מלה דבר נש, ואפילו קלא, לא הוי בריקנטיא, ואתר ודוכתא אית להו לכלא.